

H.Paukšs

**BIZNESS**  
(viencēliens)

Darbojas:

MAIRITA – plaukstošas firmas īpašniece

EDGARS – viņas vīrs

AGNESE – viņas sekretāre

DAGNIJA – viņas mājkalpotāja

1. skats

MAIRITA ATPŪŠAS. ATSKAN MELODISKS ZVANS.

Mairita. Lūdzu!

Agnese (ienāk). Piedodiet, ka jūs traucēju atpūtas brīdī.

Mairita. Ko tu gribēji?

Agnese. Daži steidzami paraksti.

Mairita. Patiešām steidzami?

Agnese. Patiešām.

Mairita. Labi – tad dod! Kas noticis?

Agnese. Tā... nekas.

Mairita. Tu esi raudājusi?

Agnese. Mazliet.

Mairita. Nu, ja tas attiecas tikai uz tevi...

Agnese. Vispār... vispār jau tas, protams, it kā attiecas arī uz jums.

Mairita. Uz mani?

Agnese. Tā iznāk.

Mairita. Piedod, bet izskatās, ka tu esi stāvoklī?

Agnese. Jā... man arī... tā izskatās.

Mairita. Kā – tu nezini – esi vai neesi stāvoklī?

Agnese. Vispār... vispār jau zinu.

Mairita. Un ilgi jau?

Agnese. Tā... piektajā mēnesī.

Mairita. Tad jau tevi var apsveikt?

Agnese. Nu... ne tikai mani... zināmā mērā arī jūs.

Mairita. Mani?

Agnese. Jā... tā muļķīgi ir iznācis.

Mairita. Kā?

Agnese. Nu tas bērns... tas bērns man būs no jūsu vīra.

Mairita. No Edgara?

Agnese. Jā... tā nu ir iznācis... un es patiesi nezinu, ko darīt. Abortu... taisīt par vēlu... un tā nu... tā nu...

Mairita. Labi, par to mēs vēl parunāsim. Tagad ej!

Agnese. Jā... es pati nesaprotu... piedodiet. (Prom.)

2. skats

Mairita (saņēmusies uzsit telefona numuru). Edgar... Kur tu esi?... Vai tu varētu tagad ienākt pie manis?... Jā... Es gaidu.

### 3. skats

Edgars (ienāk). Tu gribēji mani satikt.  
Mairita. Jā. Vai tev nekas nav man sakāms?  
Edgars. Par ko?  
Mairita. Vienalga par ko.  
Edgars. Vienalga par ko?  
Mairita. Vai varbūt, teiksim, par Agnesi.  
Edgars. Par Agnesi?  
Mairita. Jā – par Agnesi.  
Edgars. Par kuru no visām Agnesēm?  
Mairita. Un par cik Agnesēm tad tu man varētu pastāstīt?  
Edgars. Par četrām... piecām... septiņām...  
Mairita. Vai tiešām pasaule ir pilna ar Agnesēm?  
Edgars. Un kāpēc lai nebūtu?  
Mairita. Jā... mana sekretāre arī ir Agnese.  
Edgars. Kāda sagadīšanās!  
Mairita. Patiešām. Un ko tu varētu par viņu man pastāstīt?  
Edgars. Bet tās taču ir tavas darba problēmas, un tu esi pret to, ka es iesaistos tavā biznesā. Vai kaut kas ir mainījies?  
Mairita. Izrādās, ka viņa ir stāvoklī.  
Edgars. Ak tā? Bet es taču neesmu ginekologs.  
Mairita. Es zinu. Bet viņa apgalvo, ka tas bērns viņai esot... no tevis.  
Edgars. Ak tā? Un kā viņai tas gadījās?  
Mairita. Nerunā mulķības, Edgar! Tas atbilst patiesībai vai nē?  
Edgars. Tu labi zini, ka uz šādā tonī uzdotiem jautājumiem es neatbildu!  
Mairita. Labi... piedod. Bet tev jāsaprot, cik man ir svarīgi saņemt atbildi uz šo jautājumu.  
Edgars. Šāds tonis man patīk jau labāk. Tāpēc atbildu: nevienā no man zināmajiem veidiem viņa pie mana bērna tikt nevarēja.  
Mairita. Kā to saprast?  
Edgars. Tieši tā, kā es teicu.  
Mairita. Es vienalga nesaprotu.  
Edgars. Nu... ja viņa spēj ar sugestijas palīdzību... kaut ko no manis... izsaukt pie sevis... tad protams.  
Mairita. Tātad tu gribi teikt, ka starp jums nekas nav bijis?  
Edgars. Tavs jautājums... mani apvairo.  
Mairita. Pagaidi! Lūdzu saproti arī mani! Atnāk Agnese un saka, ka esot no tevis stāvoklī...  
Edgars. Un tu, protams, uzreiz viņai tici!  
Mairita. Nē! Ne jau uzreiz! Tāpēc taču es runāju ar tevi!  
Edgars. Nu labi, tu esi runājusi ar mani. Un ko tālāk?  
Mairita. Neko... paldies... es tev ticu...  
Edgars. Paldies arī tev.  
Mairita. Un nedusmojies uz mani!  
Edgars. Es centīšos. (Prom.)

### 4. skats

Mairita (uzsit numuru). Agnese! Lūdzu ienāc tūlīt pie manis!

### 5. skats

Agnese (ienāk). Jā?

Mairita. Es runāju ar Edgaru.

Agnese. Jā?

Mairita. Vai tu vēl arvien pastāvi uz to, ka tas bērns tev ir no viņa?

Agnese. Jā, ne no viena cita tas nevar būt.

Mairita. Tātad tu gribi sacīt, ka Edgars man melo?

Agnese. Nē, to es negribu sacīt!

Mairita. Bet Edgars apgalvo, ka starp jums nekas neesot bijis!

Agnese. Jā, bet es... man jāsaka, ka tomēr ir bijis, turklāt tieši tas... nu...  
no kā rodas bērni.

Mairita. Tātad Edgars man tomēr melo?

Agnese. Ne gluži tā,

Mairita. Bet kā tad?

Agnese. Viņš varētu to... arī nezināt.

Mairita. Ko?! Ko viņš varētu nezināt?!

Agnese. Pagaidiet, Mairita! Lūdzu, neklīdziet tā uz mani... Tad es vairs nespēju nokoncentrēties.

Mairita. Tev vispār ir ļoti sliktas koncentrēšanās spējas!

Agnese. Jā... un nu tās kļūst vēl sliktākas.

Mairita. Izbeidz! Ja runāsi muļķības, es tevi nositīšu!

Agnese. Bet tās nav muļķības. Vienu vakaru... tas bija pirms pieciem mēnešiem... es te vēlu vakarā strādāju. Un tad es pēkšņi sajutos tik vientuļa... tik vientuļa... Lūdzu, neskatieties tā uz mani, Mairita!

Mairita. Turpini!

Agnese. Tātad es sajutos tik vientuļa... tik vientuļa. Jums kā sievietei vajadzētu mani saprast. Un tad es aizgāju šur... un aizgāju tur...

Mairita. Kur – šur? Un kur – tur?

Agnese. Nu... izgāju uz balkona... tad iegāju vannasistabā... tad tualetē...  
tad pagāju garām Edgara istabai... Lūdzu, neskatieties tā uz mani, Mairita!

Mairita. Es skatīšos uz tevi, kā gribēšu! Turpini!

Agnese. Un tad, kā par nelaimi, es atcerējos... es atcerējos...

Mairita. Ko tu atcerējies?

Agnese. Lūdzu, neskatieties tā uz mani! Tad es vairs neko neatceros.

Mairita. Tātad – ko tu atcerējies?

Agnese. Es atcerējos, ka jūs ar savu vīru... ar Edgaru... bieži vien guļat atsevišķi.

Mairita. Un kas tev tur par daļu?

Agnese. Nu nekāda taču! Bet es toreiz tā vienkārši to atcerējos.

Mairita. Labi – stāsti tālāk!

Agnese. Nu, un kad es to atcerējos, tad nolēmu ieskatīties Edgara guļamistabā. Vai stāstīt tālāk?

Mairita. Stāsti!

Agnese. Un kad es ieskatījos, tad redzēju, ka jūsu vīrs tur patiešām guļ viens pats.

Mairita. Un tad?

Agnese. Un tad es izslēdzu naktslampiņu un apgūlos viņam blakus. Viņš sakustējās, pievilka mani sev klāt, noskūpstīja, pateica: "Nāc, dārgumiņ!"... un tad tas notika.

Mairita. Ak, dievs!

Agnese. Man ļoti žēl, bet es toreiz jutos tik vientuļa... tik vientuļa...

Mairita. Ej!  
Agnese. Piedodiet, ka tā iznāca! (Prom.)

6. skats

Mairita (uzsit numuru). Edgar... ienāc!

7. skats

Edgars (ienāk). Nu?  
Mairita. Izrādās, ka viņai... varētu būt taisnība.  
Edgars. Tad es eju.  
Mairita. Nē! Pagaidi!  
Edgars. Es neredzu, uz ko man vēl gaidīt.  
Mairita. Vai tiešām tu nevari mani uzklausīt līdz galam?  
Edgars. Ja tu lūdz.  
Mairita. Es lūdzu!  
Edgars. Tad es pacentīšos.  
Mairita. Viņa apgalvo, ka esot gulējusi ar tevi tumsā.  
Edgars. Tiešām?  
Mairita. Jā. Lūdzu, neskaties uz mani tā! Man ir grūti tev to paskaidrot, jo tas viss patiešām... Viņa esot ienākusi pie tevis naktī, nodzēsusi naktslampiņu un apgūlusies tev blakus.  
Edgars. Hm... tieši tā, kā tu to dari.  
Mairita. Jā. Un tad tas esot noticis.  
Edgars. Es ceru, ka tu šo slampu nekavējoties izmetīsi pa durvīm?  
Mairita. Jā, protams, bet...  
Edgars. Bet?  
Mairita. Nē, nē – protams! Bez kādiem "bet"! Tikai, lūdzu, neskaties uz mani tā, mīļais!  
Edgars. Es varu iet?  
Mairita. Nu protams. Edgar, es tevi lūdzu. Kāpēc tu tagad dusmojies uz mani? Es taču neesmu pie tā vainīga!  
Edgars. Es nedusmojos. (Prom.)

8. skats

Mairita (uzsit numuru). Agnese, es tevi gaidu!

9. skats

Agnese (ienāk). Es esmu šeit.  
Mairita. Agnese, tu pati sapratīsi, ka pēc tā, kas te ir noticis, tev jāaiziet.  
Agnese. Es jau arī tā domāju.  
Mairita. Rīt ieej grāmatvedībā pēc aprēķina.  
Agnese. Pēc aprēķina?  
Mairita. Jā – pēc aprēķina.  
Agnese. Un tikai?  
Mairita. Ko – un tikai?  
Agnese. Bet bērnam?  
Mairita. Ko bērnam?

Agnese. Nu... es taču nevaru par to aprēķinu ne pienācīgi sagatavoties bērna piedzimšanai, ne arī rūpēties par viņu kā pienākas.

Mairita. Piedod – bet tas ir tavs bērns!

Agnese. Jā, bet tas ir arī jūsu vīra bērns – tāpat tikpat kā jūsējais.

Mairita. Ko tu ar to gribi teikt?

Agnese. Tikai to, ka man ar aprēķinu ir par maz!

Mairita. Vai tā ir šantāža?

Agnese. Nē – tas ir tikai tas, kas man pienākas!

Mairita. Tev pienākas daži gadi katorgas! Vislabāk – uz galerām – par krāpšanu un šantāžu!

Agnese. Piedodiet, bet tad es būšu spiesta šo jautājumu kārtot caur tiesu.

Mairita. Un ko tad tu tur ceri nokārtot?

Agnese. Nu tur, protams, es būšu spiesta teikt, ka jūsu vīrs, izmantojot to, ka esmu atkarīga no jūsu firmas labvēlības, mani paveda. Uz izvarošanu pagaidām es nepretendēju. Vai tad pati nesaprotat, ka patiesībai tiesā neviens neticēs? Turklāt vēl preses un televīzijas uzmanība...

Mairita. Tu esi pretīga krāpniece!

Agnese. Nav tiesa! Es esmu nelaimīga topošā māte! Turklāt ļoti trūcīga.

Mairita. Tev nav pierādījumu!

Agnese. Man būs ekspertīzes slēdziens.

Mairita. Labi. Cik tu gribi?

Agnese. Desmit tūkstošus tagad un alimentus, kā pienākas, pēc tam.

Mairita. Tu esi neliete!

Agnese. Nē, es esmu trūcīgs, no darba devēju iegribām atkarīgs nabaga darbaspēks.

Mairita. Es apdomāšu tavu lūgumu. Ej!

AGNESE PROM.

## 10. skats

Mairita (uzsit numuru). Edgar... Piedod, ka es tevi atkal traucēju... Lūdzu!

## 11. skats

Edgars (ienāk). Es ceru, ka viss ir nokārtots?

Mairita. Nē, viņa pieprasa desmit tūkstošus un pēc tam vēl alimentus.

Edgars. Es ceru, ka tu netaisies pakļauties šai šantāžistei?

Mairita. Bet ko lai es daru?

Edgars. Sūti taču to krāpnieci pie velna!

Mairita. Es sūtīju. Bet viņa draud iet uz tiesu.

Edgars. Lai iet! Viņa tur neko nepierādīs!

Mairita. Baidos, ka mēs tur neko nepierādīsim. Tev jāpiekrīt, ka situācija ir pārāk muļķīga.

Edgars. Labi. Tad iedod tos desmit tūkstošus man – es pats vēlos viņai tos izsniegt!

Mairita. Desmit tūkstošus? Skaidrā naudā?

Edgars. Bet tu taču pati teici, ka mums nav citas izejas.

Mairita. Jā, bet es biju domājusi pamazām... pārskaitot.

Edgars. Ja tu dabūsi tos desmit tūkstošus skaidrā, es tev apsolu, ka mēs tos nepazaudēsim – katrā ziņā – ne visus.

Mairita. Labi, es mēģināšu.  
Edgars. Un neuztraucies – viss būs labi!  
Mairita. Jā, es mēģināšu.

EDGARS PROM.

## 12. skats

Dagnija (ienāk). Piedodiet, Mairita, bet šī man ir palikusi pēdējā neuzkoptā telpa!  
Mairita. Jā, protams.

DAGNIJA SĀK UZKOPT.

Mairita. Dagnij...  
Dagnija. Jā?  
Mairita. Ko tas nozīmē?  
Dagnija. Kas tad?  
Mairita. Tu arī esi stāvoklī?  
Dagnija. Es patiesi priecājos, ka jūs pati to pamanījāt!  
Mairita. Kas tad man tur būtu, ko priecāties?  
Dagnija. Es jau nesaku, ka jums! Es saku, ka es priecājos!  
Mairita. Jā, nu, protams – es tevi apsveicu!  
Dagnija. Es jūs arī!  
Mairita. Mani? Ar ko?  
Dagnija. Ar to, ka tas bērns man ir no jūsu vīra!  
Mairita. Es tevi nositīšu, Dagnij!  
Dagnija. Nu! Nu! Lēnāk pār tiltu! Nepalaidiet rokas! Par spīti visiem miljoniem, jūs tomēr esat atkarīga no prokuratūras, un tur vēl ir ne mazums godīgu darbinieku!  
Mairita. Tikai nesaki, ka Edgars to pat nenojauš!  
Dagnija. Vai par prokuratūru?  
Mairita. Nē – par bērnu!  
Dagnija. Ko es tur varu teikt, ko neteikt? Par vīrieti jau šādās lietās nekad nevar skaidri zināt, ko viņš nojauš un ko ne. Viņam jau no tā nekādas pārmaiņas organismā nerodas.  
Mairita. Es tūlīt pasaukšu Edgaru, un tu to visu pastāstīsi viņa klātbūtnē!  
Dagnija. Ar lielāko prieku!  
Mairita (uzsit numuru). Edgar!... Ienāc, lūdzu, vēl uz brītiņu... Piedod!  
Dagnija. Gan jau viņš piedos!  
Mairita. Turi muti!

## 13. skats

Edgars (ienāk). Kādas problēmas? Vai atkal kāds ir stāvoklī?  
Dagnija. Re, ka nojauš gan tomēr!  
Edgars. Nesapratu.  
Dagnija. Tad paskatieties! Varbūt sapratīsiet!  
Edgars. Ā – mums tātad te veidojas tāds kā neliels dzemdību nams!  
Dagnija. Nu tā var sacīt.  
Edgars. Vai varbūt arī jūs gaidāt bērnu no manis?  
Dagnija. Nu... es nemaz neuzdrošinājos cerēt, ka jūs tā uzreiz atzīsities.

Edgars. Ā – tātad tas patiešām būs mans?

Dagnija. Kā tad! Un arī izskatā – uz mata pēc jums!

Edgars. Vai arī jūs mums pastāstīsiet kaut ko līdzīgu Agneses leģendai?

Dagnija. Kāpēc tad līdzīgu? Uz mata tādu pašu! Kad Agnese man pačukstēja, kas par supermenu jūs esat gultā...

Mairita. Dagnij!

Dagnija. Tad jūs gribat kaut ko vairāk uzzināt vai ne?

Edgars. Stāstiet!

Dagnija. Jā, kad Agnese man stāstīja, kādus brīnumus jūs ar viņu esat darījis gultā...

Mairita. Dagnij!

Dagnija. Nē, es nevaru stāstīt, ja mani vienā laidā pārtrauc!

Mairita. Tad stāsti tālāk un nemal visu laiku vienu un to pašu!

Edgars. Nomierinies. Viņa citādi neprot – lai stāsta.

Dagnija. Tad es tagad varēšu izstāstīt līdz galam?

Edgars. Mēģiniet.

Dagnija. Vispār jau es tai Agnesei patiesībā toreiz nemaz nenoticēju. Tā nav, ka es būtu galīgi bez pieredzes – vīriešos es orientējos pat labāk, nekā varētu vēlēties. Es pietiekoši labi zinu, ko viņi par sevi stāsta un ko no viņiem gala rezultātā var sagaidīt. Tāpēc es biju pilnīgi pārliecināta, ka no Agneses puses tā ir tukša lielišanās. Tā teikt – lai būtu interesantāk. Lai man rastos sajūta, ka viņai ir bijis kaut kas tāds, par ko citas var tikai sapņot. Bet, tā kā es jau biju tā nedaudz metusi aci uz jums... un kad Agnese man pastāstīja, cik vienkārši tas viss izdarāms... Nu tad man cits nekas neatlika, kā precīzi nokopēt viņas plānu.

Mairita. Agnese šeit drīkstēja dažreiz palikt arī pa nakti, bet tu – nē!

Dagnija. Nu – tad es paliku kopā ar Agnesi – tā teikt: pakavēt viņai laiku.

Mairita. Un apsardze to pieļāva?

Dagnija. Vai tiešām jūs domājat, ka apsardze man varētu atteikt?

Mairita. Es uzzināšu, kurš to pieļāva!

Dagnija. Kā tad? Baidos, ka to nakti precīzi izskaitļot jums neņemsies pat visgudrākais ārsts!

Mairita. Nodevība... Visapkārt – viena vienīga nodevība!

Dagnija. Bet ko no kalpiem var prasīt!

Mairita. Es nevienu te neturu kā kalpu!

Dagnija. Nu un tad? Būtība taču no tā nemainās! Jūs redzēsiet: tagad modē vēl ir demokrātija, nacionālā vienotība un tamlīdzīgas lietas, bet esiet mierīga – tas komunisms jau nekur nepaliks – atdzims kā likts!

Mairita. Beidz muldēt – stāsti tālāk!

Dagnija. Nu – vai tad jūs tagad nepavēlat man kā kalponei?

Mairita. Es runāju ar katru tā, kā viņš ir pelnījis!

Dagnija. Neesiet par to tik ļoti pārliecināta!

Edgars. Labi, labi – stāstiet tālāk!

Dagnija. Vārdu sakot: kamēr Agnese savus papīrus kārtoja, es, godāts kungs, ar jūsu atļauju, pareizāk sakot – bez tās, ieskatījos jūsu guļamistabā. Jāatzīst, ka pirmoreiz man nepaveicās – pie jums, kā par nelaimi, viesojās kundze, bet to jau aiz durvīm varēja dzirdēt.

Mairita. Kā?! Neliete! Tu vēl klausījies?!

Dagnija. To visu labi varēja dzirdēt bez jebkādas klausīšanās. Pareizāk sakot: pat aizbāžot ausis to nebija iespējams nedzirdēt. Nu, jāatzīst,

ka es vienkārši nespēju aiziet, pirms nebiju to koncertu noklausījusies līdz galam. Tā teikt, kompensācijai par to, ka man pašai nekas nesanāca.

Edgars. Ja es pareizi sapratu, tad nākošreiz jums tomēr sanāca!

Dagnija. Kā tad, godātais kungs: nākošreiz jūs mani tā ņemāt priekšā – pie tam – no visām pusēm, ka es lūdzu dievu, lai dzīva izspruktu no jūsu nagiem, un nozvērējos, ka turpmāk ticēšu Agnesei, lai arī kādus brīnumus viņa man stāstītu!

Mairita. Apklusti! Apklusti taču beidzot!

Dagnija. Bet nūdien – piedzīvotais pārspēja manas visfantastiskākās cerības!

Edgars. Pietiks. Ko jūs tagad gribat?

Dagnija. Nu tak jau to pašu, ko Agnese. Tā sarunājām, ka abas prasīsim vienādi. Nu, lai pēc tam nekādas skaudības nebūtu. Viens par visiem, visi par vienu, proletārieši savienojieties un tā tālāk.

Edgars. Tad tagad ejiet un gaidiet, kad jūs pasauks!

Dagnija. Nu tad - esiet saprātīgi! Proletariāts pratīs pastāvēt uz savām tiesībām! (Prom.)

#### 14. skats

Mairita. Nu kā tu varēji... kā tu varēji viņas neatšķirt no manis? Man jau tāpat neiet viegli, un tad vēl šie galīgi absurdie zaudējumi. Ak, dievs! Ko tik es nevarētu izdarīt ar tiem divdesmit tūkstošiem! Un tad vēl būsimenti. Neviena tiesa taču neticēs, ka tu neesi spējīgs pēc taustes atšķirt svešas sievietes no savas sievas. Un tad vēl taču ir balsis un smaržas.

Edgars. Jā, protams, bet smaržas tu lieto, kādas pagadās. Jā, tagad es atceros, ka vienreiz tu man likies tāda kā tievāka, bet es nospriedu, ka tu vienkārši esi izkritusies no pārmērīga darba. Nu ja – un drīz pēc tam es nopriecājos, ka esi spējusi par spīti lielajai slodzei nedaudz uzbaroties.

Mairita. Ak Dievs! Edgar! Kā tu vari būt tik stulbs! Un vēl gribi iesaistīties biznesā!

Edgars. Mīļā Mairita, augām dienām pa trenāžieru zālēm, baseiniem un solārijiem nodzīvojies, es ik brīdī tā ilgojos pēc tevis, ka tad, kad tu reizi mēnesī atnāc, man ir pilnīgi vienalga, cik tieva vai resna tu esi, pēc kā tu smaržo un kādā balsī tu kliedz.

Mairita. Ir jau labi.

Edgars. Un par šīm abām dāmām... Es jau tev uzreiz teicu, ka viņas nevajag ņemt. Lai ko tu pati par sevi domātu, tev, protams, ir biznesmeņa talants, bet cilvēkus tu nepazīsti tik labi, kā būtu vēlams.

Mairita. Ko nu vairs – jāiet pēc naudas. Labāk ātrāk.

Edgars. Es gaidīšu šeit – viss vēl nav zaudēts!

Mairita. Jā. (Prom.)

#### 15. skats

Edgars (uzsit numuru). Dagnij?... Vai jūs tur abas esat?... Tad velcieties tik šurp!

## 16. skats

Dagnija (ienāk kopā ar Agnesi). Nu? Viss kārtībā?

Edgars. Kārtībā.

Dagnija. Nu, mēs te ar Agnesi pakonsultējamies un izdomājam, ka mēs tomēr gribētu pusi.

Agnese. Jā, divdesmit pieci procenti - tas tomēr ir par maz.

Edgars. Bet runāts bija divdesmit pieci?

Dagnija. Jā, nu runāts bija...

Agnese. Bet, tā kā tu tomēr būsi ieinteresēts, lai kundze nenojaustu, cik liela un kāda ir tava loma šai pasākumā...

Edgars. Un es domāju, ka man ir darīšana ar godīgām meitenēm.

Dagnija. Tu jau varēji domāt, ko gribi.

Agnese. Jā, Edgar - cits tavā vietā būtu sapratis, ka godīgas meitenes tamlīdzīgos pasākumos neielaižas.

Dagnija. Tā ka esi nu tik laipns, un kamēr mēs vēl neprasām septiņdesmit piecus procentus...

Edgars. Nu ko, meitenes... pret godīgiem darījuma partneriem es vienmēr izturos godīgi...

Dagnija. Nu ja - un mēs tak esam godīgas partneres!

Agnese. Kā tad - vai mēs neiztaisījām to lietiņu pa pirmo?

Edgars. Labi, Dagnij - tad es neteikšu tavam iepriekšējam darba devējam, kur palika viņa sievas kaklarota.

Dagnija. Kādam darba devējam? Ko tu tur muldi!

Edgars. Ja nemaldos, tad viņam pieder daži restorāni... mēs parasti satiekamies trenāžieru zālē.

Dagnija. Ha! To kaklarotu man neviens nepierādīs!

Edgars. Bet viņam jau nevajadzēs, lai kāds to pierāda. Viņam pietiks ar to, ka viņš zinās.

Dagnija. Tu esi cūka, Edgar!

Edgars. Un tu?

Dagnija. Labi! Aizrijies ar to savu naudu! Dod ātrāk tos divdesmit piecus procentus, lai man vairs nav jāblenž tavā pretīgajā mūlī!

Edgars. Tie divdesmit pieci procenti, mīlulīt - paliks man! Par to, ka es turēšu muti! Vai vari iedomāties, cik grūti to ir nestāstīt draugam, ar kuru tik bieži kopā kačājies trenāžieru zālē?

Agnese. Labi - tās ir jūsu attiecības! Bet savus divdesmit piecus procentus es tomēr gribētu dabūt, jo nekādas kaklarotas nevienam parādā neesmu!

Edgars. Savus divdesmit piecus procentus tu saņemsi no draudzenes. Vai ne, Dagnij?

Dagnija. Edgar! Tu esi lielākā no visām cūkām, kas jebkad ir redzētas!

Edgars. Un tu?

Agnese. Bet es?!

Edgars. Tu arī! No tiem divdesmit pieciem procentiem, ko tev apsolīju, es tagad atņemu tos divdesmit piecus procentus, kurus tu no manis mēģināji izspiest pa virsu! Divdesmit pieci mīnus divdesmit pieci ir nulle, un pasakiet, ka mans aprēķins nav godīgs!

Agnese. Nelieši! Kādi jūs gan esat nelieši!

Dagnija. Klusu! Labi, Edgar - mēs bijām cūkas, bet piedot taču var. Nu - kā vīrietis sievietēm. Esi taču džentlmenis - nedod tos divdesmit piecus procentus, bet kaut ko taču iedod!

Agnese. Kaut desmit procentus... kaut piecpadsmit... kaut divdesmit...  
Edgars. Nu, tā ir cita runa! Te būs tev pieci lati, un te – tev!

ABAS IZRAUJ NO KLEITAPAKŠĀM SPILVENUS UN METAS VIRSŪ EDGARAM.

### 17. skats

Mairita (ienāk ar diplomātu). Kas te notiek?  
Dagnija. Nekas! Ejam, Agnese! (Abas prom.)

### 18. skats

Mairita. Vai tu vari man paskaidrot, ko tas viss nozīmē?  
Edgars. Protams!  
Mairita. Tātad viņas nemaz nebija stāvoklī?  
Edgars. Kā jau tu redzēji – man izdevās abas nekrietneles atmaskot!  
Mairita. Tātad viņas meloja! Tātad viņas nemaz nav bijušas pie tevis!  
Edgars. Mīļā... manas rokas tavu pakaļu pazītu pat tad, ja es būtu  
    letarģiskajā miegā!  
Mairita. Kāpēc tad tu man uzreiz to neteici?  
Edgars. Šādas lietas ir jākārtos aukstasinīgi un ar apdomu.  
Mairita. Tātad šī nauda tagad atkal ir mana?  
Edgars. Es domāju, ka šī tomēr ir mana nauda. Vai tad es neesmu to  
    godam nopelnījis?  
Mairita. Jā... protams.  
Edgars. Un tagad ar šo naudu es vēlētos kļūt par tavu kompanjonu! Vai  
    varbūt tu vēl arvien šaubies par manām biznesmeņa spējām?  
Mairita. Nē, mīļais – man vairs nav iemesla... par kaut ko šaubīties.  
Edgars. Un tomēr – cilvēkus tu nepazīsti.  
Mairita. Man pietiek ar to, ka es pazīstu tevi!

**1995**